

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 332 din 2011

Privind :soluționarea contestației formulată de **SC SRL** cu sediul social în comuna, județul Teleorman, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2011.

Prin cererea nr.FN/FD, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman sub nr./.....2011, SC SRL cu sediul social în comuna, județul Teleorman, a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.FTR-..../.....2011, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. FTR/.....2011, respectiv împotriva Dispoziției de masuri nr./.....2011, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman.

Deoarece contestația a fost depusă direct la organul de soluționare, acesta prevalându-se de prevederile pct. 3.1-3.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a transmis contestația organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activității de Inspecție Fiscală Teleorman, solicitandu-i prin Adresa nr./08.08.2011, să constituie dosarul cauzei, să verifice îndeplinirea condițiilor procedurale și să întocmească referatul motivat cu propunerile de soluționare.

Reprezentantii AIF Teleorman au dat curs acestei solicitari prin Adresa nr./11.08.2011, careia i-au anexat referatul nr...../11.08.2011.

Ulterior, cu Adresa nr./30.08.2011, s-a solicitat organului care a incheiat actul atacat completarea referatului întocmit inițial, primindu-se în acest sens Adresa nr./01.09.2011.

Obiectul contestației este format de suma în cuantum total delei reprezentand:

- lei -impozit pe profit suplimentar de plata;
- lei -accesorii aferente impozitului pe profit;
- lei -TVA suplimentar de plata;
- lei -accesorii aferente TVA;
- lei -diminuare pierdere fiscala.

Contestația a fost formulată în termenul reglementat de dispozițiile art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

În cauză nu sunt întrunite condițiile procedurale obligatorii reglementate de legiuitor la art. 206 alin.(1) lit. c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările

ulterioare, in ceea ce priveste prezentarea motivelor de fapt si de drept in sustinerea contestatiei vizand obligatiile fiscale accesorii, petenta rezumandu-se doar la a include aceste sume in cuantumul total al sumei contestate.

Întrucât celelalte condiții procedurale reglementate de O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost îndeplinite, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. SC SRL cu sediul social în comuna, județul Teleorman, a formulat contestație, împotriva Deciziei de impunere nr.FTR/.....2011, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. FTR/.....2011, respectiv împotriva Dispoziției de masuri nr./.....2011, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman, solicitand anularea acestora, având în vedere următoarele susțineri:

in fapt in perioada 14 iunie 2011- 23 iunie 2011, Directia Generala a Finantelor Publice Teleorman - Activitatea de Inspectie Fiscala a efectuat controlul fiscal pentru perioada 01.01.2008- 30.04.2011.

In perioada in care a fost efectuata inspectia fiscala au fost puse la dispozitia inspectorilor fiscali toate documentele solicitate de acestia. La incheierea misiunii de inspectie fiscala s-a intocmit Raportul de inspectie fiscala si Decizia de impunere mai sus mentionata prin care se stabilesc obligatii suplimentare de plata in suma de 21.698 lei.

A. Referitor la impozitul pe profit

a) Inspectorii fiscali au stabilit ca in perioada 01.05.2009-31.12.2010 agentul economic a dedus cheltuieli cu carburantii auto (benzina, motorina) in suma de lei, respectiv lei pentru anul 2009 si lei pentru anul 2010, fara a avea acest drept, asa cum este mentionat in raportul de inspectie fiscala, considerand ca aceste cheltuieli sunt efectuate cu in calcarea prevederilor art. 21, alin. 4, litera t) din O.G. nr.34/2009 de modificare a Legii nr.571/2003.

Motivele pentru care contesta aceasta suma de 30.561 lei ca fiind nedeductibila sunt urmatoarele:

-la data de 23 mai 2009 prin Decizia administratorului societatii nr. 04/23.05.2009 (prezentata anexat) s-a stabilit ca autoturismul marca cu nr. de inmatriculare achizitionat in leasing de S.C. S.R.L., va fi folosit pentru transportul de personal la si de la locul de desfasurare a activitatii;

-in asfel de conditii, potrivit petentei, cheltuielile cu combustibilul pentru autoturismul cu nr. de inmatriculare, reprezinta cheltuiala deductibila la calculul impozitului pe profit potrivit prevederilor art. 21, alin. (3) lit. n si alin. (4) lit. t din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

Contestatoarea mentioneaza faptul ca din economia textului de lege, care nu a fost avut in vedere si retinut de inspectorii fiscali, rezulta faptul ca este indreptatita sa inregistreze cheltuieli cu combustibilul pentru autoturismul marca cu nr. de inmatriculare, deductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit potrivit prevederilor legale in vigoare, constatarea retinuta neavand nici un fundament sau temei juridic.

- in ceea ce priveste cel de al doilea vehicul (denumit initial eronat de inspectorii fiscali vehicul motorizat destinat exclusiv transportului rutier de persoane, recunoscut apoi un rand mai jos ca mijloc de transport marfa (asa cum rezulta din Motiv de fapt, pag. 4 din

Raportul de inspectie fiscala) cu nr. de inmatriculare proprietatea SC SRL, nu este autoturism de transport persoane ci autovehicul cu platforma pentru transportul marfurilor (dupa cum este si imatriculat), de la furnizori la magazinul de desfacere cu amanuntul, in scopul realizarii de venituri, in conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care da dreptul agentului economic sa inregistreze pe cheltuieli, combustibilul pentru autovehicul cu nr. de inmatriculare, deductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit potrivit prevederilor legale in vigoare, constatarea retinuta neavand nici un fundament sau temei juridic.

Pentru consumul de carburanti utilizati de mijlocul de transport marfa cu nr. de inmatriculare exista documente justificative.

Referitor la raspunsul administratorului din nota explicativa "*nu deoarece nu am stiut ca trebuie*", precizeaza ca nu este persoana cea mai potrivita sa furnizeze toate informatii cu privire la efectuarea si inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economice financiare, intrucat inspectorii fiscali trebuiau sa solicite explicatii persoanei care asigura conducerea si asigurarea evidentei contabile a societatii, singura in masura sa puna la dispozitie documentele justificative in cauza si sa furnizeze toate informatiile solicitate, potrivit contractului de prestari-servicii, prezentat anexat.

Mentioneaza ca marile retele de magazine din Bucuresti (metro, selgross, carrefour) nu au retele de distributie in teritoriu(judetul Teleorman), iar societatea comerciala s-a aprovizionat in mare masura cu marfuri de la aceste retele de magazine, asa cum rezulta din documentele de achizitie- facturi fiscale si din declaratia privind achizitiile de bunuri pe perioada 2008-2010, declaratia 394 depusa la DGFP Teleorman.

Daca toate aceste cheltuieli sunt nedeductibile aceasta societate comerciala cu ce mijloc de transport a aprovizionat magazinul de desfacere in perioada 2008-2010 cu marfuri in suma de lei, fara tva, daca nu cu acest autovehicul?

Avand in vedere aspectele mai sus mentionate considera ca suma de lei, a fost stabilita in mod eronat de inspectorii fiscali ca fiind cheltuiala nedeductibila la calculul impozitului pe profit, stabilind astfel fara baza legala diferente de impozit pe profit pentru perioada anilor fiscali 2009 - 2010 inclusiv majorari si penalitati de intarziere in suma totala de lei nedatorate bugetului de stat, intrucat cheltuielile in cauza au baza legala si exista documente justificative pentru efectuarea lor.

b)- Inspectorii fiscali au stabilit ca in cursul anului 2010 agentul economic a dedus cheltuieli cu achizitia de bunuri necesare pentru dotarea sediului social al societatii comerciale in suma de lei, anexa 6 la raportul de inspectie fiscala, fara a avea acest drept, considerand ca aceste bunuri servesc la satisfacerea nevoilor personale ale administratorului si ale familiei acestuia si in acest mod se incalca prevederile art.19, alin. 1 si art. 21, alin. (1) si alin. (4), litera (f) din Legea nr.571/2003.

Motivele pentru care contesta aceasta suma de lei ca fiind nedeductibila sunt urmatoarele:

- bunurile au fost achizitionate in conformitate cu prevederile legale, pentru dotarea sediului institutiei si nu pentru nevoile personale ale administratorului sau familiei acestuia, asa cum este mentionat in raportul de inspectie fiscala, avand in vedere faptul ca atat administratorul cat si familia acestuia locuiesc (au domiciliul) la o alta adresa decat cea la care societatea comerciala are sediul social.

Aceste bunuri se afla in proprietatea firmei si sunt evidentiata ca obiecte de inventar in contabilitatea firmei.

Considera ca suma de lei a fost stabilita in mod eronat ca fiind cheltuiala nedeductibila.

c) Inspectorii fiscali au stabilit ca in cursul anului 2010 agentul economic a dedus cheltuieli cu achizitia de bunuri pentru sediul social in suma de lei fara a avea acest drept considerand ca aceste bunuri reprezinta cheltuieli care reintregesc valoarea de amortizare si in acest mod se incalca prevederile art.19, alin. 1, art. 21, alin.1, si art. 24, alin. 1, 2 si 6 din Legea nr.571J2003.

Motivele pentru care contesta aceasta suma de lei ca fiind nedeductibila sunt urmatoarele:

Bunurile au fost achizitionate in conformitate cu prevederile legale in vigoare si utilizate, potrivit bonurilor de consum prezentate anexat, pentru reparatiile curente in regie proprie la cladirea reprezentand sediul social al societatii comerciale care este luata in evidenta si pentru care se plateste impozit la bugetul local al comunei, judetul Teleorman, si nu pentru reparatii de capital care sa transforme, sa modernizeze bunul imobil, sa imbunatateasca parametri tehnici initiali, sa conduca la obtinerea de beneficii economice viitoare ce ar impune majorarea valorii bunului imobil care sa recupereze din punct de vedere fiscal prin deducere amortizarii, potrivit art. 24 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Avand in vedere ca valoarea minima de intrare a mijloacelor fixe recuperabila pe calea amortizarii este de lei, potrivit H.G. nr. 105/2007, iar valoarea materialelor achizitionate si utilizate pentru reparatii curente la sediul agentului economic este de lei si nu pentru reparatii de capital aspectele retinute de inspectorii fiscali nu au nici o baza legala, considerandu-le chiar fara fundament.

Avand in vedere aspectele mai sus mentionate consider ca suma de lei a fost stabilita in mod eronat ca fiind cheltuiala nedeductibila.

B. Referitor la TAXA PE VALOAREA ADAUGATA

a) Petenta mentioneaza ca inspectorii fiscali au stabilit ca in perioada 01.01.2008-30.04.2011 agentul economic a dedus in mod eronat TVA in suma de lei, aferenta achizitiilor de carburanti, conform anexa nr. 4 la raportul de inspectie fiscala, considerand ca au fost incalcate prevederile art. 146, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 si ale pct. 46, alin. 2 din H.G. nr.44/2004.

Motivele pentru care contesta aceasta suma de lei ca fiind TVA nedeductibila sunt urmatoarele:

- la data de 23 mai 2009 prin Decizia nr./23.05.2009 emisa de administratorul societatii comerciale s-a stabilit ca autoturismul marca cu nr. de inmatriculare va fi folosit pentru transportul de personal la si de la locul de desfasurare a activitatii, in conformitate cu prevederile art. 21, alin. (3) lit. n si alin. (4) lit. t din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, agentului economic avand astfel dreptul legal sa deduca TVA -ul aferent achizitiilor de carburanti auto.

- in ceea ce priveste cel de al doilea vehicul cu nr. de inmatriculare proprietatea S.C. S.R.L., nu este autoturism de transport persoane ci autovehicul cu platforma pentru transportul marfurilor (dupa cum este si inmatriculat), de la furnizori la magazinul de desfacere cu amanuntul, in scopul realizarii de venituri, in conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si da dreptul agentului economic sa deduca TVA aferent achizitiilor de carburanti auto utilizat de acesta.

Mentioneaza ca marile retele de magazine din Bucuresti (metro, selgross, carrefour) nu au retele de distributie in teritoriu (judetul Teleorman), iar societatea comerciala s-a aprovizionat in mare masura cu marfuri de la aceste retele de magazine, asa cum rezulta din documentele de achizitie- facturi fiscale si din declaratia privind achizitiile de bunuri pe perioada 2008-2010, declaratia 394 depusa la DGFP Teleorman.

Daca toata taxa pe valoare adaugata este nedeductibila aceasta societate comerciala cu ce mijloc de transport a aprovizionat magazinul de desfacere in perioada 2008-2010 cu marfuri in suma de lei, fara tva, daca nu cu autovehiculul prevazut cu platforma pentru transportul de marfuri?

Bonurile fiscale pentru combustibilul achizitionat au in scris pe verso stampila, denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare al autovehiculului avand calitatea de documnete justificative, pe care le prezinta anexat in copie;

Precizeaza ca mentiunea inspectorilor fiscali (pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, aceste bonuri fiscale de achizitie a carburantilor trebuie insotite de decontul de deplasare, asa cum prevede art. pct. 46 (3) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 - pentru administratorii societatilor comerciale este total eronata intrucat pct. 46 (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 aprobate prin H.G. nr. 44/2004 precizeaza ca : *Facturile emise pe numele salariatilor unei persoane impozabile aflati in deplasare in interesul serviciului, pentru transport sau cazarea in hote..... sau alte unitiiti similare, permit deducerea taxei pe valoarea adaugata de catre persoana impozabila daca sunt insotite de decontul de deplasare. Aceleasi prevederi se aplica si fn cazul personalului pus la dispozitie de o alta persoana impozabila sau pentru administratorii unei societati comerciale, se refera strict la salariatii persoanelor impozabile aflate in deplasare in interes de serviciu (cheltuieli de deplasare transport sau cazare, pentru care trebuie sa aiba ordin de deplasare), si nu la cheltuielile cu aprovizionarea de combustibil auto.*

Petitionara intreaba: cum s-ar trata dupa rationamentul inspectorilor fiscali speta in cazul unei societati de transport care se aprovizioneaza cu carburant auto pe baza de factura fiscala, i s-ar solicita decontul de deplasare?

Referitor la raspunsul sau din nota explicativa, administratorul SC SRL precizeaza ca nu este persoana cea mai potrivita sa furnizeze toate informatiile cu privire la efectuarea si inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economic - financiare, intrucat inspectorii fiscali trebuiau sa solicite explicatii persoanei care asigura conducerea si asigurarea evidentei contabile a societatii, singura in masura sa puna la dispozitie documentele justificative in cauza si sa furnizeze toate informatiile solicitate, potrivit contractului de prestariservicii, prezentat anexat.

Avand in vedere aspectele mai sus mentionate considera ca suma de lei a fost stabilita in mod eronat ca tva nedeductibila, inspectorii fiscali persistand intr-o grava confuzie a prevederilor legale in vigoare.

b) Inspectorii fiscali au stabilit ca in cursul anului 2010 agentul economic a dedus TVA aferent cu achizitiei de bunuri necesare pentru dotarea sediului social al

societatii comerciale in suma de lei, anexa 2,3 la raportul de inspectie fiscala, fara a avea acest drept considerand ca aceste bunuri servesc la satisfacerea nevoilor personale ale administratorului si ale familiei acestuia si in acest mod se incalca prevederile art.145, alin.2, litera (a), litera(f) din Legea nr.571/2003.

Motivele pentru care contesta aceasta suma de lei ca fiind TVA nedeductibila sunt urmatoarele:

- bunurile au fost achizitionate in conformitate cu prevederile legale, pentru dotarea sediului institutiei si nu pentru nevoile personale ale administratorului sau familiei acestuia, asa cum este mentionat in raportul de inspectie fiscala, avand in vedere faptul ca atat administratorul cat si familia acestuia locuiesc(au domiciliul) la o alta adresa decat cea la care societatea comerciala are sediul social.

Aceste bunuri se afla in proprietatea firmei si sunt evidentiata ca obiecte de inventar in contabilitatea firmei.

Societatea comerciala avea dreptul sa deduca TVA aferenta acestor bunuri in conformitate cu prevederile legale in vigoare la acea data.

Considera ca suma de lei a fost stabilita in mod eronat ca fiind tva nedeductibila.

Astfel, roaga sa se analizeze aceste obiectiuni la raportul de inspectie fiscala, cu obiectivitate si sa se dispuna modificarea raportului de inspectie fiscala in sensul anularii sumelor stabilite suplimentar la impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata.

Prin activitatea desfasurata societatea comerciala SRL, prin reprezentantii sai legali, nu a avut niciodata intentia de a deduce cheltuieli sau taxa pe valoarea adaugata cu incalcare a prevederilor legale.

Considera ca pot exista vicii de forma si nu vicii de fond in desfasurarea activitatii care sa justifice stabilirea de obligatii suplimentare de plata, de catre inspectorii fiscali.

Mentioneaza ca firma SC SRL a avut in vedere, cu prioritate , achitarea tuturor obligatiilor de plata catre bugetul de stat si bugetele de asigurari sociale pe intreaga perioada verificata, asa cum rezulta si din raportul de inspectie fiscala, desi conditiile economice nu au fost favorabile.

Prin plata acestor obligatii suplimentare in suma de lei firma va inregistra pierderi suplimentare fata de cele inregistrate pana in prezent creind o situatie de incertitudine in ceea ce priveste functionarea pe viitor a acestei societati comerciale.

Anexeaza la prezenta xerocopii de pe urmatoarele documente:

- Decizia nr...../23.05.2009;
 - certificatele de inmatriculare ale celor doua autoturisme din dotarea societatii comerciale;
 - documentele privind adresa de domiciliu al administratorului si al sotiei acestuia.
- o parte din documentele privind achizitia de marfuri de la retelele de magazine din Bucuresti si din alte localitati in care este mentionat nr. mijocului de transport cu care este efectuata achizitia, restul documentelor aflandu-se la sediul societatii comerciale;
- o parte din bonurile de achizitie de carburanti auto care fac obiectul anexei nr.6 la raportul de inspectie fiscala, in care sunt mentionate numerele. de inmatriculare ale autovehiculelor firmei, restul documentelor aflandu-se la sediul societatii comerciale
- contract prestari servicii contabilitate ;
 - actul de proprietate al sediului societatii.

II. Din Raportul de inspecție fiscală nr. FTR/.....2011, așa cum este sintetizat în Decizia de impunere nr. FTR/.....2011, respectiv din Dispoziția de masuri nr./.....2011, acte întocmite de organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

Raportul de inspecție fiscală nr. FTR/.....2011:

Impozitul pe profit.

Perioada verificată: 01.01.2008-31.12.2010.

Baza legală: inspecția s-a efectuat în baza Titlului II din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și Titlului II din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

În ceea ce privește cheltuielile, s-au constatat următoarele:

Pentru anul fiscal 2009, contribuabilul a considerat cheltuiala deductibilă fiscal suma de lei, reprezentând consumul de combustibil pentru două vehicule motorizate, respectiv autoturisme aflate în folosința contribuabilului, nefiind astfel respectate prevederile art. 21 alin.(4) lit. t din OG nr. 34/11.04.2009 de modificare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (anexa nr. 4), totodată se menționează de către inspectorii fiscali faptul că, pentru consumul de carburanți utilizați la un mijloc de transport marfă, contribuabilul nu a putut prezenta cu ocazia inspecției fiscale documente justificative privind aceste consumuri (bonuri de consum), precum și foi de parcurs din care să rezulte cursele efectuate în interesul firmei. De asemenea se menționează faptul că din nota explicativă dată de administrator, acesta arată că "nu a cunoscut aceste lucruri" (anexa nr. 5).

Astfel, în timpul inspecției fiscale s-a stabilit o diferență de impozit pe profit în suma de 2106 lei, organele de inspecție fiscală menționând că au fost încălcate prevederile art. 19 alin.(1) și art. 21 alin. 1, alin.4, lit. f și t din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

La data de 31.12.2010, potrivit registrului de evidență fiscală și a Declarației 101 privind impozitul pe profit pe anul 2010, SC SRL figurează cu o pierdere fiscală în suma de lei și cu impozit minim în suma de lei (anexa nr. 2).

În ceea ce privește înregistrarea în evidența contabilă a cheltuielilor pe anul 2010, s-au constatat următoarele:

- în cursul anului 2010, contribuabilul a considerat cheltuiala deductibilă fiscal suma de lei, reprezentând consumul de combustibil pentru două vehicule motorizate, respectiv autoturisme aflate în folosința contribuabilului, nefiind astfel respectate prevederile art. 21 alin.(4) lit. t din OG nr. 34/11.04.2009 de modificare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (anexa nr. 4).

Totodată se menționează de către inspectorii fiscali faptul că, pentru consumul de carburanți utilizați la un mijloc de transport marfă, contribuabilul nu a putut prezenta cu ocazia inspecției fiscale documente justificative privind aceste consumuri (bonuri de consum), precum și foi de parcurs din care să rezulte cursele efectuate în interesul firmei.

De asemenea se menționează faptul că din nota explicativă dată de administrator, acesta arată că "nu a cunoscut aceste lucruri" (anexa nr. 5).

În urma inspecției fiscale s-a stabilit că suma de lei, reprezintă cheltuiala nedeductibilă fiscal, organele de inspecție fiscală menționând că au fost încălcate prevederile art. 19 alin.(1) și art. 21 alin. 1, alin.4, lit. f și t din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Tot în cursul anului 2010, contribuabilul a înregistrat în evidența contabilă o serie de achiziții de bunuri în valoare de lei, așa cum sunt prezentate în anexa nr. 6, care servesc la satisfacerea nevoilor personale ale administratorului și familiei sale, așa cum

mentioneaza organele de inspectie fiscala, sediul social al firmei inregistrata in actul constitutiv coincizand cu locuinta administratorului. Se mentioneaza de asemenea de catre inspectorii fiscali faptul ca acest spatiu este amenajat ca locuinta fara insa a se desfasura activitati privind administrarea societatii. Bunurile mentionate in anexa 6 au fost incluse pe cheltuielile deductibile ale firmei fara sa detina in acest scop nici un document privind eliberarea in consum, respectiv bonuri de consum, potrivit si notei explicative data de catre administrator.

Se mentioneaza ca au fost incalcate prevederile art. 19 alin.(1) si art. 21 alin. 1, alin.4, lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In timpul inspectiei fiscale, suma de lei, a fost considerata cheltuiala nedeductibila fiscal.

Tot in anul 2010, contribuabilul a inregistrat in baza unor facturi fiscale (anexa nr. 7), achizitii de diverse bunuri materiale (plasa zincata, BCA), in valoare de lei, pentru efectuarea unor lucrari de amenajare la sediul social din localitatea

Organele de inspectie fiscala mentioneaza ca aceasta suma a fost inregistrata in mod eronat pe cheltuieli deductibile, in fapt fiind cheltuieli care reintregesc valoarea spatiului, care trebuiau inregistrate in conturile de investitii in curs si ulterior in mijloace fixe (cladiri) si amortizata conform regimului de amortizare stabilit de HG nr. 2139/30.11.2004, coroborat cu art. 24 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare. Prin urmare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca suma de 1173 lei a fost inclusa in mod eronat pe cheltuieli deductibile .

In actul atacat se sustine ca au fost incalcate prevederile art. 19 alin.(1) si art. 21 alin.1, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu art. 24 alin.(1) , (2) si (6) privind regimul de amortizare pentru un mijloc fix.

Pentru neachitarea diferentei de impozit pe profit in suma totala de lei, in baza art. 120, art. 120 ^1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, s-au calculat majorari de intarziere in suma de 686 lei, respectiv penalitati de intarziere in suma de lei (anexa 2).

In conditiile prezentate a fost diminuata pierderea contabila an 2010 cu suma de lei (.....+.....+.....).

Taxa pe valoarea adaugata.

Perioada verificata: 01.01.2008-30.04.2011.

Baza legala: inspectia s-a efectuat in baza Titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si Titlului VI din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

In urma inspectiei fiscale s-au constatat urmatoarele:

Pentru perioada 01.01.2008-30.04.2011, contribuabilul a dedus in mod eronat suma de lei, aferenta achizitiilor de carburanti in valoare de lei, anexa 4, ca urmare a faptului ca deducerea s-a facut pe baza de bonuri fiscale emise conform OG nr. 28/1999, care nu au fost completate cu denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare al autovehiculului.

Se mentioneaza de catre reprezentantii AIF Teleorman faptul ca totodata, pe perioada 01.05.2009-30.04.2011 contribuabilul nu a respectat prevederile inscrise la art. 145^1(1) din OG nr. 34/2009 de modificare a legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

De asemenea in actul atacat se mentioneaza faptul ca pentru exercitarea dreptului de deducere, aceste bonuri fiscale de achizitie a carburantilor trebuiau insotite de decontul de deplasare, asa cum prevede pct. 46(3) din HG nr. 44/2004.

Totodata, asa cum se retine din nota explicativa data de administratorul societatii, nu exista foi de parcurs sau deconturi de deplasare care sa justifice transportul.

Coroborat cu cele mentionate anterior, in perioada 01.05.2009-30.04.2011, s-a dedus TVA din bonuri fiscale de carburanti, utilizati pentru un autovehicul destinat exclusiv pentru transportul rutier de persoane.

In urma inspectiei fiscale, TVA deductibila inregistrata de contribuabil s-a diminuat cu suma de lei.

Au fost incalcate prevederile art. 146 alin.(1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare si respectiv pct. 46 alin.(2) din HG nr. 44/2004, privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

De asemenea, contribuabilul a inregistrat in lunile ianuarie si mai 2010, TVA deductibila in suma de lei, in baza unor facturi fiscale reprezentand achizitii de diverse obiecte(canapea, instalatie ISS, lemne de foc, TV Samsung), conform anexei 6-, care nu au legatura cu obiectul de activitateal societatii si care au fost tratate de echipa de inspectie fiscala ca nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit.

Au fost incalcate prevederile art. 145 alin.(2) lit. a din Legea nr. 571/2003, privind codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In urma inspectiei fiscale TVA deductibila inregistrata de contribuabil s-a diminuat cu suma de lei(.....+.....).

Pentru neplata la termenele legale a diferentei de TVA in suma de lei, in timpul inspectiei fiscale s-au calculat majorari de intarziere conform 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in suma de lei, conform anexei nr. 3- si respectiv penalitati de intarzierein suma de lei, conform art. 120 ^1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata(..... lei x 15%=..... lei ; lei x x5%=..... lei).

Dispozitia de masuri nr. /.....2011:

Ca urmare a inspectiei fiscale generale, desfasurata in perioada 14.06.2011-23.06.2011, in vederea stabilirii starii de fapt fiscale, s-a intocmit dispozitia de masuri.

Masuri: Diminuarea pierderii fiscale inregistrate de contribuabil cu suma de lei, aferenta anului 2010, ca urmare a constatarilor din Raportul de inspectie fiscala.

Motivele de fapt: Diminuarea pierderii fiscale inregistrate de contribuabil cu suma de lei, este urmare a faptului ca in urma inspectiei fiscale s-au constatat cheltuieli nedeductibile fiscal.

Temei de drept: art. 26 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificartile si completarile ulterioare.

III. Organele de revizuire, având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor de inspecție fiscală, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

SC SRL are sediul social in comuna, județul Teleorman si se identifica prin CUI

In ceea ce priveste impozitul pe profit.

1. Referitor la impozitul pe profit in suma de lei, aferent cheltuielilor cu carburantii.

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Teleorman, este legal investita pentru a se pronunta asupra legalitatii masurii adoptata de organele de inspectie fiscala, care au incadrat ca nedeductibile cheltuielile cu carburantii in suma de lei, ceea ce a condus la stabilirea suplimentara de impozit pe profit in suma de lei.

In fapt, asa cum se poate retine **din dosarul cauzei**, organele de inspectie fiscala au incadrat ca nedeductibila fiscal suma de lei, reprezentand cheltuieli cu combustibili pentru doua vehicule motorizate, respectiv autoturismeaflata in folosinta petitionarei, retinandu-se faptul ca autoturismul marca, este folosit exclusiv pentru transportul rutier de persoane, iar pentru autoturismul marca, petitionara nu a putut prezenta cu ocazia inspectiei fiscale documente justificative privind aceste consumuri, precum si foi de parcurs din care sa rezulte cursele efectuate in interesul firmei.

De asemenea, in actul de control atacat se mentioneaza faptul ca din nota explicativa data de administrator, se poate retine declaratia acestuia potrivit careia la intrebarea: Puteti prezenta foi de parcurs pentru mijloacele de transport apartinand firmei, care sa justifice consumul de carburanti? raspunsul a fost: "Nu deoarece nu am stiut ca trebuie.

Astfel, in timpul inspectiei fiscale s-a stabilit o diferenta de impozit pe profit in suma de lei, organele de inspectie fiscala mentionand ca au fost incalcate prevederile art. 19 alin.(1) si art. 21 alin. 1, alin.4, lit. f si t din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Petenta nu si-a insusit punctul de vedere exprimat de organele de inspectie fiscale, astfel ca prin contestatie sustine faptul ca in ceea ce priveste autoturismul marca a fost intocmita de catre SC SRL, Decizia nr...../2009, potrivit careia acest autovehicul va fi folosit pentru transportul de personal la si de la locul de desfasurare a activitatii, invocand prevederile art. 21, alin. (3) lit. n si alin. (4) lit. t din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

In ceea ce priveste cel de al doilea vehicul (denumit initial eronat de inspectorii fiscali vehicul motorizat destinat exclusiv transportului rutier de persoane-potrivit petentei) SC SRL sustine ca acesta nu este autoturism de transport persoane ci autovehicul cu platforma pentru transportul marfurilor de la furnizori la magazinul de desfacere cu amanuntul, in scopul realizarii de venituri, in conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv mentioneaza faptul *ca pentru consumul de carburanti utilizati de mijlocul de transport marfa exista documente justificative.*

Totodata, referitor la raspunsul sau din nota explicativa "*nu deoarece nu am stiut ca trebuie*", administratorul petentei precizeaza nu este persoana cea mai potrivita sa furnizeze toate informatii cu privire la efectuarea si inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economice financiare, intrucat inspectorii fiscali trebuiau sa solicite explicatii persoanei care asigura conducerea si asigurarea evidentei contabile a societatii, singura in masura sa puna la dispozitie documentele justificative in cauza si sa furnizeze toate informatiile solicitate, potrivit contractului de prestari-servicii, prezentat anexat.

Organele de solutionare nu vor retine ca temeinice si sustinute cu documente mentiunile contestatoarei avandu-se in vedere urmatoarele considerente:

*Referitor la autoturismul marca, respectiv in ceea ce priveste folosirea acestuia exclusiv pentru transportul rutier de persoane/sau nu.

-in dovedirea celor sustinute in contestatie petitorara intelege sa faca trimitere la Decizia nr./2009, potrivit careia incepand cu data de 05.06.2009 acest autovehicul va fi folosit pentru transportul de personal la si de la locul de desfasurare a activitatii a d-nei Mardare Ileana, domiciliata in mun. Bucuresti, avand functia de sef raion la SC SRL, dorind astfel sa contrazica faptul ca acest autoturism este folosit exclusiv pentru transportul rutier de persoane;

- cu Adresa nr./30.08.2011, pentru clarificarea acestei stari de fapt, organele de solutionare s-au adresat organelor care au incheiat actul atacat;

-din raspunsul reprezentantilor AIF Teleorman, inregistrat sub nr./01.09.2011, s-a retinut faptul ca pe timpul inspectiei fiscale, petenta nu a cooperat cu organele fiscale in vederea determinarii starii de fapt fiscale in conditiile in care ar fi trebuit sa prezente fapte cunoscute de catre acesta si sa indice mijloacelor doveditoare care ii sunt cunoscute, mentionandu-se totodata ca in calitate de administrator, petitionerul ar fi trebuit sa stie sa prezinte organului de control "*ca a semnat o decizie a administratorului societatii(in speta Decizia nr./2009)*", document care sa justifice deductibilitatea cheltuielilor;

-astfel, organele de revizuire au retinut faptul ca decizia in cauza nu a fost prezentata cu ocazia inspectie fiscale, retinand totodata ca simpla intocmire a acesteia nu poate justifica deductibilitatea cheltuielilor in cauza, deoarece neintocmirea de bonuri de consum, foi de parcurs, s.a., atrage imposibilitatea justificarii transportului de personal pe ruta -Bucuresti;

-in acest sens au fost retinute si mentiunile administratorului SC SRL, inscise in Nota explicativa din 21.06.2011, care la intrebarea: puteti prezenta foi de parcurs pentru mijloacele de transport apartinand firmei, care sa justifice consumul de carburanti? a raspuns: **Nu deoarece nu am stiut ca trebuie.**

-de asemenea, referitor la invocarea in contestatie a prevederilor art. 21 alin.(3) din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, text de lege care reglementeaza categoriile de cheltuieli cu deductibilitate limitata, organele de solutionare au retinut ca acest text de lege nu este incident cauzei, avandu-se in vedere faptul ca, potrivit contractului de munca anexat la dosarul cauzei d-na nu detine in cadrul SC SRL functii de conducere ori administrare, aceasta indeplinind functia de economist.

In conditiile prezentate se retine faptul ca petenta nu poate demonstra ca autoturismul marca este folosit pentru transportul de personal.

*Referitor la mijlocul de transport marca

-desi petenta in contestatie mentioneaza ca pentru consumul de carburanti utilizati de mijlocul de transport marfa exista documente justificative, organele de solutionare au retinut faptul ca in Nota explicativa din 21.06.2011, la intrebarea: puteti prezenta foi de parcurs pentru mijloacele de transport apartinand firmei, care sa justifice consumul de carburanti? a raspuns: **Nu deoarece nu am stiut ca trebuie;**

-de asemenea in acest sens nu pot fi avute in vedere pentru solutionarea favorabila a cauzei mentiunile admistratorului petentei, potrivit carora:*dansul nu este persoana cea mai potrivita sa furnizeze toate informatiile cu privire la efectuarea si inregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor economic financiare, intrucat inspectorii fiscali trebuiau sa solicite explicatii persoanei care asigura conducerea si asigurarea evidentei contabile a societatii, singura in masura sa puna la dispozitie documentele justificative in cauza si sa furnizeze toate informatiile solicitate, potrivit contractului de prestari-servicii, prezentat anexat.*

-in acest sens, organele de solutionare au retinut faptul ca persoana care a reprezentat contribuabilul pe durata inspectiei fiscale a fost D-I(administratorul

societatii), reprezentare care nu-l retine, ba chiar il obliga pe d-l administrator sa depuna toate diligentele necesare in vederea stabilirii corecte a starii de fapt fiscale, dansul putand apela in acest sens la orice persoana si orice proba detiunte in cadul societatii comerciale pe care o administreaza;

-s-a retit de asemenea faptul ca aceste documente justificative: bonuri de consum, foi de parcurs, din care sa rezulte cursele efectuate in interesul firmei, nu au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala, nefiind in sa anexate nici la contestatie.

In conditiile prezentate se retine faptul ca petenta nu poate demonstra ca autoturismul marca este folosit pentru transport in interesul firmei(avand ca rezultat obtinerea de venituri impozabile), simpla inregistrare in contabilitate a acestor cheltuieli neputand atrage deductibilitatea acestora.

In drept, cauzei ii sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozitiile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal(M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

ART. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]

ART. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

[...]

t) în perioada 1 mai 2009—31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

<<S-a retinut faptul ca in cauza nu poate fi aplicata exceptia prevazuta la alin. 1., avandu-se in vedere faptul ca petenta nu poate demonstra cu documente justificative bonuri de consum, foi de parcurs, faptul ca autoturismul este folosit pentru transportul de personal>>.

[...]

* OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata(MO nr. 513/31.07.2007), cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile partilor, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]

Pentru considerentele de fapt și de drept prezentate, **urmeaza sa fie respins acest capat de cerere din contestatie ca neintemeiat si nesustinut cu documente, pentru suma de lei, reprezentand impozit pe profit aferent anului 2009.**

2. Referitor la accesoriile in suma de lei, aferente impozitului pe profit in suma de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă petiționara datorează la bugetul de stat, accesoriile în cuantum de lei, aferente impozitului pe profit în suma de lei, în condițiile în care nu a achitat la termen aceasta obligatie fiscala principala, respectiv in conditiile in care nu motiveaza in fapt si in drept acest capat de cerere din contestatie.

In fapt, organele de soluționare rețin legalitatea măsurii adoptată de reprezentanții AIF Teleorman prin stabilirea accesoriilor în sarcina petentei.

Întrucât în sarcina petiționarei a fost reținut ca fiind datorat debitul de natura impozitului pe profit, aceasta datorează și accesoriile aferente(majorari, dobanzi si penalitati), calculate de organele de inspecție fiscală, la nivelul sumei de lei, aferente perioadei 26.10.2009-23.06.2011.

Principiului de drept **accessorim sequitur principale**(accesoriul urmează principalul) își gasește aplicabilitatea în această speță dedusă judecătii.

Este de retinut si faptul ca in ceea ce priveste accesoriile, petenta se rezuma doar la a introduce aceasta suma de lei, in cuantumul total al sumei contestate, in conditiile

in care actele atacate sunt fundamentate in fapt si in drept si in ceea ce priveste acesta obligatie fiscala accesorie.

În drept, cauzei ii sunt aplicabile dispozitiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificările și completările ulterioare, in care se prevede:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata(M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 119

Dispozitii generale privind majorari de intarziere

(1) *Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.*

[..]

(4) *Majorarile de intarziere se stabilesc prin decizii intocmite in conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).*

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) *Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.*

[...]

(7) *Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.*

[...]

Incepand cu data de 01.07.2010, potrivit OUG nr. 39/2010, pentru modificarea OG nr. 92/2003, sunt aplicabile prevederile art. 119 si art. 120 alin.(1) si alin .(7), potrivit carora:

[...]

Art. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) *Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.*

[...]

Dobânzi

(1) *Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.*

(7) *Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."*

[...]

(7) *Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04%(incepand cu 01.10.2010-potrivit OUG nr. 88/2010) pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."*

[...]

Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) *Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.*

(2) *Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:*

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

[...]

Astfel, urmeaza sa fie respins acest capat de cerere din contestatie ca neintemeiat si nemotivat pentru suma de lei, reprezentand accesorii.

3. In ceea ce priveste diminuarea pierderii fiscale, in urma considerarii cheltuielilor in cuantum total de lei ca nedeductibile fiscal (.....+.....+.....)-suma individualizata prin Dispozitia de masuri nr./2011.

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Teleorman, este legal investita pentru a se pronunta asupra legalitatii masurii adoptata de organele de inspectie fiscala, care au incadrat ca nedeductibile cheltuielile in suma de lei, ceea ce a condus la diminuarea pierderii fiscale an 2010 cu aceasta suma.

In fapt, potrivit dosarului cauzei se retin urmatoarele:

i). Referitor la incadrarea ca nedeductibile a cheltuielilor in suma de lei, reprezentand consumul de combustibili pentru cele doua autovehicule, sunt de retinut argumentele de fapt prezentate la capitolul III , pct. 1 din prezenta decizie de solutionare, potrivit carora, lipsa documentelor justificative, prin care sa se demonstreze efectuarea acestor curse in interesul firmei(in scopul obtinerii de venituri impozabile), a atras considerarea ca nedeductibile a acestor cheltuieli.

De asemenea, neprezentarea acestor documente nici in sprijinul contestatiei(in conditiile in care petitionara sustine ca le detine), intareste convingerea organelor de solutionare privind justa incadrare a acestor cheltuieli ca nedeductibile.

ii). Referitor la incadrarea ca nedeductibile a cheltuielilor in suma de lei, reprezentand achizitii de bunuri.

Potrivit anexei nr. 6, a raportului de inspectie fiscala, petitionara a achizitionat in anul 2010 urmatoarele bunuri: canapea, set masa, elemente centrala locuinta, expresor, TV Samsung, instalatie irigat, uscator, masa de calcat, adaptor tuns iarba, aspirator, aspersor, sosete.

Organele de inspectie fiscala au incadrat ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu achizitia acestor bunuri, mentionand ca acestea servesc la satisfacerea nevoilor personale ale administratorului, mentionandu-se ca sediul social al firmei inscris in actul constitutiv coincide cu locuinta administratorului, spatiul fiind amenajat ca locuinta fara inasa a se desfasura activitati privind administrarea societatii.

In conditiile prezentate, simpla inregistrare in contabilitate a acestora nu poate atrage deductibilitatea cheltuielilor in cauza, avandu-se in vedere ca legiuitorul impune ca aceste cheltuieli sa fie considerate ca deductibile doar in situatia in care sunt efectuate in scopul obtinerii de venituri impozabile.

Astfel, se retine ca petenta nu poate demonstra in ce masura, in situatia in care desfasoara activitati de *Comert cu amanuntul in magazine nespecializate cu vanzare*

predominanta de produse alimentare, bauturi si tutun, poate obtine venituri impozabile in urma achizitiei de bunuri precum: canapea, adaptor tuns iarba, aspirator, sosete, etc.

Astfel, organele de solutionare au retinut justa incadrare a acestor cheltuieli ca nedeductibile fiscal.

iii)). Referitor la incadrarea ca nedeductibile a cheltuielilor in suma de lei, reprezentand achizitii de diverse bunuri materiale pentru amenajarea sediului social din comuna

Din documentele care formeaza dosarul cauzei se retine faptul ca petenta a efectuat achizitii de diverse bunuri materiale(plasa zincata, BCA) pentru amenajarea sediului social din comuna

Petenta a inregistrat aceste sume in mod eronat pe cheltuieli deductibile, in conditiile in care aceste cheltuieli reintregesc valoarea spatiului, trebuiau inregistrate in conturile de investitii in curs si ulterior in mijloace fixe, urmand sa fie amortizate potrivit HG nr. 2139/2004, coroborat cu art. 24 din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, s-a retinut si faptul ca petenta nu detine documente justificative pentru aceste cheltuieli, concluzie intarita chiar de cele inscrise de administratorul SC SRL in Nota explicativa din data de 21.06.2011, potrivit careia, la intrebarea: detineti documente justificative privind consumurile de materiale diverse(cont 6028) si respectiv obiecte de inventar, raspunsul reprezentantului petentei a fost: **Nu deoarece nu stiam ca sunt necesare.**

Astfel, organele de solutionare retin ca in mod legal au procedat reprezentantii AIF Teleorman prin incadrarea ca nedeductibile fiscal a cheltuielilor in quantum total de lei, ceea ce a condus la diminuarea pierderii fiscale cu aceasta suma.

In drept, cauzei ii sunt aplicabile [pct. i)] prevederile art. 19 alin.(1), art. 21 alin.(1), art. 21 alin.(4) lit. f) si t). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, [pct. ii)], prevederile art. 19 alin.(1), art. 21 alin.(1), art. 21 alin.(4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, [pct. iii)], prevederile art. 19 alin.(1), art. 21 alin.(1), art. 24 alin.(1),(2) si (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozitiile HG nr. 2139/2004 pentru aprobarea catalogului privind clasificarea si duratele normale de functionare a mijloacelor fixe, coroborate de asemenea cu prevederile art. 64, art. 65 si art. 213 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal(M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

ART. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]

ART. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

[...]

t) în perioada 1 mai 2009—31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

<<S-a retinut faptul ca in cauza nu poate fi aplicata exceptia prevazuta la alin. 1., avandu-se in vedere faptul ca petenta nu poate demonstra cu documente justificative bonuri de consum, foi de parcurs, faptul ca autoturismul este folosit pentru transportul de personal>>.

[...]

ART. 24

Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

[...]

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

[...]

*HG nr. 2139/2004 pentru aprobarea catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe(MO nr. 46/13.01.2005);

[...]

2. Investițiile efectuate la mijloacele fixe sub forma cheltuielilor ulterioare trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare.

Obținerea de beneficii se poate realiza fie direct prin creșterea veniturilor, fie indirect prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare.

În cazul clădirilor, investițiile efectuate trebuie să asigure protecția valorilor umane și materiale și îmbunătățirea gradului de confort și ambient sau reabilitarea și modernizarea termică a acestora.

Amortizarea acestor investiții se face fie pe durată normală de utilizare rămasă, fie prin majorarea duratei normale de utilizare cu până la 10% sau în cazul instituțiilor publice până la 20% . Dacă cheltuielile ulterioare se fac după expirarea duratei normale, se va stabili o nouă durată normală de către o comisie tehnică sau expert tehnic independent.

Cheltuielile care se fac la mijloacele fixe ce au ca scop restabilirea stării inițiale sunt considerate cheltuieli de reparații.

<<Au fost retinute argumentele potrivit carora, in cauza cheltuielile respective au reprezentat lucrari de amenajare a sediului social al petentei si nu cheltuieli ce au avut ca scop restabilirea starii initiale a acestui mijloc fix, neputand fi astfel considerate cheltuieli de reparatii asa cum sustine petitionara>>

** OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata(MO nr. 513/31.07.2007), cu modificarile si completarile ulterioare;*

[...]

Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]

ART. 213

Solutionarea contestatiei

(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

[...]

Urmeaza sa fie respins si acest capat de cerere din contestatie ca neintemeiat si nesustinut cu documente, pentru suma de lei.

4. Referitor la TVA in suma de lei, aferenta achizitiilor de carburanti.

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Teleorman, este legal investita pentru a se pronunta asupra legalitatii masurii adoptata de organele de inspectie fiscala, care au stabilit TVA suplimentara de plata in suma de lei, taxa aferenta achizitiilor de carburantii.

In fapt, potrivit documentelor care formeaza dosarul cauzei, se retine ca pentru perioada 01.01.2008-30.04.2011 petitionara a dedus TVA in suma de lei, aferenta achizitiilor de carburanti, pe baza de bonuri fiscale care nu au fost completate cu denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare al autovehiculului(potrivit organelor de inspectie fiscala).

Față de acesta stare de fapt, din Nota explicativa luata administratorului petentei (document aflat in copie la dosarul cauzei), se retine ca la intrebarea: De ce nu ati

completat bonurile fiscale privind achizitia de carburanti, cu datele de identificare ale firmei si respectiv mijloacele de transport utilizate pentru perioada respectiva: s-a raspuns de catre reprezentantul SC SRL: **Nu am stiut ca trebuie completate.**

Astfel, se poate retine ca la data inspectiei fiscale aceste bonuri fiscale privind achizitia de carburanti nu erau completate cu denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare al autovehiculului, neintrunind astfel conditiile impuse de legiuitor pentru deductibilitatea TVA.

La contestatie, petentul mentioneaza ca ataseaza, **o parte** din bonurile de achizitie de carburanti auto in care sunt mentionate numerele de inmatriculare ale autovehiculelor firmei, mentionand totodata ca restul documentelor se afla la sediul societatii comerciale.

In conditiile prezentate, este de retinut ca petenta la contestatie anexeaza aproximativ 35 bonuri fiscale, nelizibile, care insumeaza TVA (aproximativ) in suma de lei, bonuri fiscale pe care n-a stiut ca trebuie sa le completeze la data controlului si in consecinta recunoaste ca nu sunt completate, insa ulterior, o parte din aceste bonuri le regaseste si le ataseaza in copie al contestatie (insa nelizibile)

Aceste documente prezentate de contribuabil (nelizibile), sa nu poata face obiectul unei admiteri pariale a acestui capat de cerere din contestatie.

La stabilirea acestei concluzii a contribuit si faptul ca nedeductibilitatea TVA in suma de lei, este atrasa si de nerespectarea altor vointe ale legiuitorului, respectiv:

-pe perioada 01.05.2009-30.04.2011 contribuabilul nu a respectat prevederile inscise la art. 145¹(1) din OG nr. 34/2009 de modificare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, mijloc de transport folosit exclusiv pentru transportul rutier de persoane;

-totodata, asa cum se retine din nota explicativa data de administratorul societatii, nu exista foi de parcurs sau deconturi de deplasare care sa justifice transportul.

De altfel, organele de revizuire au luat act si de mentiunile inscise de petenta la finele contestatiei, potrivit carora, citam: *consideram ca pot exista vicii de forma si nu vicii de fond in desfasurarea activitatii, care sa justifice stabilirea de obligatii suplimentare de plata .*

In conditiile prezentate, se retine ca in mod legal au procedat reprezentantii AIF Teleorman la considerarea ca nedeductibila fiscal a TVA in cuantum total de lei.

In drept, cauzei ii sunt aplicabile prevederile HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv coroborate cu prevederile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

* HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (MO nr. 112/06.02.2004), cu modificarile si completarile ulterioare

[...]

Norme metodologice

Pct. 46

[...]

(2) *Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45¹.*

[...]

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal(M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

ART. 145¹

Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

* OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată(MO nr. 513/31.07.2007), cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]

ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile partilor, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]

În cauza sunt de reținut și considerentele de fapt prezentate la cap. III pct. 1 și 2 (i) din prezenta decizie de soluționare.

Urmează să fie respins și acest capăt de cerere din contestație ca neintemeiat și nesustținut cu documente, pentru suma de lei, reprezentând TVA.

5. Referitor la TVA în suma de lei, aferenta achizițiilor de diverse obiecte.

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Teleorman, este legal investita pentru a se pronunta asupra legalitatii masurii adoptata de organele de inspectie fiscala, care au stabilit TVA suplimentara de plata in suma de lei, taxa aferenta achizitiilor de diverse obiecte.

In fapt, contestatoarea a inregistrat in anul 2010 ,TVA deductibila in suma de lei, in baza unor facturi fiscale reprezentand diverse obiecte: canapea, set masa, elemente centrala locuinta, expresor, TV Samsung, instalatie irigat, uscator, masa de calcat, adaptor tuns iarba, aspirator, aspersor, sosete.

Organele de inspectie fiscala au incadrat ca nedeductibila fiscal TVA in cauza, mentionand ca aceste achizitii nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

Contestatoarea nu si-a insusit punctul de vedere exprimat de reprezentantii AIF Teleorman mentionand ca are drept de deducere aferent acestor bunuri in conformitate cu prevederile legale la acea data, respectiv ca aceste bunuri au fost achizitionate pentru dotarea sediului institutiei si nu pentru nevoile personale ale administratorului ori familiei sale.

Organele de revizuire nu pot retine aceste argumente in solutionarea favorabila a cauzei avandu-se in vedere ca petenta desfasurand activitati de *Comert cu amanuntul in magazine nespecializate cu vanzare predominanta de produse alimentare, bauturi si tutun*, nu pot reprezenta achizitii destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile achizitii precum: canapea, adaptor tuns iarba, aspirator, sosete, etc.

In drept, cauzei ii sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal(M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificarile si completarile ulterioare;

[...]

ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

Urmeaza sa fie respins si acest capat de cerere din contestatie ca neintemeiat , pentru suma de lei, reprezentand TVA.

6. Referitor la accesoriile in quantum total de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă petiționara datorează la bugetul de stat, accesoriile în quantum de lei, aferente impozitului pe profit în suma de lei, în condițiile în care nu a achitat la termen aceasta obligatie fiscala principala, respectiv in conditiile in care nu motiveaza in fapt si in drept acest capat de cerere reprezentand accesorii.

In fapt, organele de soluționare rețin legalitatea măsurii adoptată de reprezentanții AIF Teleorman prin stabilirea accesoriilor în sarcina petentei.

Întrucât în sarcina petiționarei a fost reținut ca fiind datorat debitul de natura TVA, aceasta datorează și accesoriile aferente(majorari, dobanzi si penalitati), calculate de organele de inspectie fiscală, la nivelul sumei totale de lei, aferente perioadei 26.02.2010-23.06.2011(mentionam ca suma totala de lei reprezentand accesorii are ca baza impozabila TVA in suma totala de lei, constituita din:..... lei TVA aferenta achizitiilor de carburanti si suma de lei TVA aferenta achizitiilor de diverse obiecte).

Principiului de drept **accessorim sequitur principale**(accessoriul urmează principalul) își gasește aplicabilitatea în această speță dedusă judecătii.

Este de reținut și faptul că în ceea ce privește accesoriile, petenta se rezuma doar la a introduce această sumă de lei, în cuantumul total al sumei contestate, în condițiile în care actele atacate sunt fundamentate în fapt și în drept și în ceea ce privește acesta obligație fiscală accesorie.

În drept, cauzei îi sunt aplicabile dispozițiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se prevede:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată(M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[..]

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

Începând cu data de 01.07.2010, potrivit OUG nr. 39/2010, pentru modificarea OG nr. 92/2003, sunt aplicabile prevederile art. 119 și art. 120 alin.(1) și alin .(7), potrivit cărora:

[...]

Art. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04%(începând cu 01.10.2010-potrivit OUG nr. 88/2010) pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

[...]

Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) *Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.*

(2) *Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:*

a) *dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;*

b) *dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;*

c) *după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.*

(3) *Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."*

[...]

Astfel, **urmeaza sa fie respins acest capat de cerere din contestatie ca neintemeiat si nemotivat, pentru suma de lei, reprezentand accesorii.**

*
* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscala, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordinului Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, **directorul executiv al DGFP Teleorman**

D E C I D E :

Art.1. Se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de SC SRL , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, pentru suma de lei reprezentand impozit pe profit suplimentar de plata;

Art.2. Se respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia formulata de SC SRL , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, pentru suma de lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit suplimentar de plata;

Art.3. Se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de SC SRL , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, pentru suma in cuantum total de lei, reprezentand:

- lei-cheltuieli aferente;
- lei-cheltuieli aferente;
- lei-cheltuieli aferente;

cheltuieli incadrate ca nedeductibile fiscal, cu care a fost diminuata pierderea fiscala a anului 2010.

Art.4. Se respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de SC SRL , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, pentru suma de in cuantum total de lei, reprezentand TVA suplimentar de plata;

Art.5. Se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC SRL , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, pentru suma de lei, reprezentand TVA suplimentar de plata;

Art.6. Se respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia formulata de SC SRL , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, pentru suma de lei reprezentand accesorii aferente TVA suplimentara de plata;

Art.7. Prezenta decizie a fost redactata în 5 exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați;

Art.8. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art.9. Biroul Soluționare Contestații va aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.